

CONSEQUÈNCIES DEL COVID-19

Penjar la bata i tornar cap a casa: “Sabia que tindria una durada, havia d'estar on em necessitaven”

Amb el descens de casos positius, alguns dels sanitaris deixen l'Hotel Salut Nastasi i es reincorporen als seus llocs de treball

JUDIT CASTELLÀ

@judit_castella

Lleida

Amb l'esclat de la crisi del coronavirus, les agendes deixaven de tenir sentit. Als ciutadans se'ls demanava baixar el ritme, mentre que els professionals sanitaris veien com el seu augmentava exponencialment. Guants, mascareres, gel, bates i hores i hores. Alguns han continuat treballant als seus llocs de feina, ja sigui als hospitals o als CAP, d'altres han canviat d'escenari i ho han fet als hotels habilitats per Salut. En el cas de Lleida, s'ha habilitat el Nastasi, on hi han treballat una vintena de professionals sanitaris. Entre ells, la Bárbara Lambea i la Joana García.

Al mes d'abril, la Bárbara va rebre una trucada en què li oferien treballar a l'Hotel del Nastasi per fer front a la pandèmia. “Vaig dir que sí”. Sense pensar. Per compromís. Per vocació. La Bárbara és estudiant d'auxiliar d'infermeria i ha estat treballant un mes al Nastasi curant pacients de coronavirus. “Només hi vaig ser el mes d'abril, al maig no vaig renovar el contracte perquè vaig tornar a tenir classes cada dia i és quan va venir l'estrès”, relata la Bárbara. De fet, les classes les va reprendre després de Setmana Santa, en feia cada dia i els torns a l'Hotel Salut eren de 12 hores.

Ara, amb l'atenció posada en els estudis, la Bárbara confessa que “estava nerviosa perquè en desconeixia les condicions i els companys” però l'experiència, a nivell professional, ha estat “bona”. Com ella, a l'Hotel Salut hi han treballat diversos auxiliars d'infermeria. Les seves tasques van més focalitzades a “l'acompanyament dels pacients i a la higiene”, explica mentre remarca que

FOTO: Salut/ L'equip de professionals que va començar a treballar a l'Hotel Nastasi el passat 2 d'abril

són “imprescindibles”.

Adjectiu que comparteix també la Joana García, infermera que va treballar fins al 15 d'abril al Nastasi i que ara s'ha reincorporat al seu lloc de feina: al CAP d'Alpicat.

“Hi havia personal suficient i al CAP en faltava”, explica la Joana, que reconeix que “sabia que tindria una durada i havia d'estar on més em necessitaven”. El 15 d'abril penjava la bata del Nastasi i es tornava a posar la del CAP. “L'Atenció Primària és un puntal molt important” remarca perquè “s'han hagut de fer canvis, ja que el suport a les residències també es dona des de l'Atenció Primària i també es fan proves PRC”.

De fet, cal tenir en compte que l'Àrea Bàsica de Salut d'Alpicat agrupa onze municipis del Segrià Nord i tenen 9 residències a les quals han de donar suport. Ara la Joana torna a treballar al

CAP. Ha tornat a casa però no ha deixat d'estar a primera línia. Els Centres d'Atenció Primària són el primer front amb què topa el coronavirus i són claus per mitigar-ne la propagació i no col·lapsar els hospitals. A més a més, arran del coronavirus, “s'ha vist alterat el funcionament, ara hi ha menys visites presencials i més per telèfon”. De la mateixa manera, assegura que en qüestions relacionades amb la pediatria, “s'han hagut d'aturar en les franges d'edat més altes”.

Confia en què no hi hagi cap rebrot, però si hi és i cal tornar-hi, sap perfectament el que farà: “Tornaré a dir que sí”.

FOTO: B.L./ La Bárbara Lambea és estudiant i ha estat treballant un mes a l'hotel Nastasi curant pacients amb coronavirus

“Hem estat remant tots en el mateix sentit, ningú era més que ningú”

D'aquests dies de coronavirus, la Joana en destaca un aspecte: la unitat d'acció. Assegura que “hem estat remant tots en el mateix sentit, ningú era més que ningú”. En aquest sentit, lloa la tasca “titànica” que està fent el personal d'administració perquè sense ells “seria tot molt més complicat”. De la mateixa manera, afirma que la tasca dels coordinadors i dels caps està sent “titànica” per quadrar unes agendes que han de tornar a estar disponibles a partir de l'octubre.